

Ex Aldo Manutio De
literis graecis &
diphthongis, ac
ear[um]
p[otes]tatibus...

Manutius, Aldus,

National Library
of Sweden

Ἐπιγραφή ἱερῶν

EX ALDO MANVTIO DE LI
 teris Græcis & diphthongis, ac earꝝ prætibꝫ, vna
 cum abbreviaturis, quibus frequentius vtuntꝫ, ex q̄
 rum cognitione, tyrunculus facillime lras Græcas
 lectitabit, & ne desit ei, quod lecturiat, addita sũt
 ex ordine hæc quæ sequuntꝫ. Oño Dñica, Saluta
 tio angelica, Symbolum ap̄toꝝ, Bñdictio mensæ,
 Græactio post mēsam dicēda, Addidimus præ
 terea breuiusculam institutionem in lras Hebræ
 as, ab ipso Volphango Fabro mutuatam, qua p̄
 fecto facillimus ad Hebræoꝝ scripta perlegenda
 datur aditus.

ALPHABETVM GRAECVM

L̄ra apud Græcos sunt quatuor & viginti.

A α α	Ἄλφα	Alpha	a
B β β	Βῆτα	Vita	b
Γ γ γ	Γάμμα	Gamma	g
Δ δ δ	Δέλτα	Delta	d
E ε ε	Εψιλόν	Epsilon	e
Z ζ ζ	Ζῆτα	Zita	z
Η η η	Ἡτα	Ita	e longum
Θ θ θ	Θῆτα	Thita	th
I ι ι	Ἰῶτα	Iota	i
K κ κ	κάππα	Cappa	c
Λ λ λ	λάμβδα	Lambda	l
M μ μ	μῦ	My	m
N ν ν	νῦ	Gni	n
Ξ ξ ξ	ξῖ	Xi	x
O ο ο	ομικρον	omicron	o
Π π π ω	πῖ	Pi	p
P ρ ρ	ῥῶ	Rho	r
Σ σ σ ς	σίγμα	Sigma	s
T τ τ	ταυ	Taf	t
Υ υ υ	υψιλόν	Ypsilon	y
Φ φ φ	φῖ	Phi	ph
X χ χ	χι	Chi	ch
Ψ ψ ψ	ψῖ	Psi	ps
Ω ω ω	ὠμέγα	Omega	o magnū.

¶ De diuisione literarū Græcarū.

¶ Diuiduntur hæ quatuor & viginti literæ in duas partes, in vocales, & cōsonantes.

¶ Vocales sunt septem.

A E H I O Y Ω
α ε η ι ο υ ω

¶ Diuiduntur septem vocales in tres partes, in semper longas, semper breues, & communes.

Vocales semp longæ duæ.

Vocales semp breues duæ.

Vocales communes tres.

¶ De diphthongis proprie & improprie.

¶ Diphthongi ex vocalibus fiunt, sunt autem diphthōgi proprie & improprie.

¶ Diphthongi proprie sunt sex. αι αυ ει ευ οι ου

ΑΙ αι ἄλφα ἰῶτα Alpha iota. ΑΥ αυ ἄλφα υψίλον. alpha ypsilon. ΕΙ ει εἰῶτα. εἰῶτα. ΕΥ ευ εἰ ὑψίλον. e ypsilon.

ΟΙ οι οἰῶτα. οἰῶτα. ΟΥ ου οὐ ὑψίλον. ο ypsilon.

¶ Diphthōgi improprie item sex. αη ωη υη

ἄλφα μετὰ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. i. alpha cū iota subscripto sic α̣. ἦτα μετὰ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. i. ita cū iota subscripto sic η̣. ω μέγα μετὰ ἰῶτα ὑπογεγραμμένου. i. o mega cum iota subscripto sic ω̣. υ̣ ψίλον μετὰ ἰῶτα προσγεγραμμένου, id est ypsilon cū iota adscripto sic υι. ω̣ μέγα ὑψίλον, id est o mega ypsilon sic ωυ. ἦτα ὑψίλον, ita ypsilon sic ηυ.

¶ De consonantibus.

A η

Consonantes sunt decem & septem. β γ δ ρ θ κ λ
 μ ν ξ π ς σ τ φ χ ψ. Quæ diuiduntur in duas
 ptes, semiuocales, & mutas. Semiuocales sunt octo.
 ρ ξ ψ λ μ ν ς σ. Rursus semiuocales diuiduntur in
 duas ptes, in duplices, & in imutabiles. Duplices sunt
 tres. ρ ξ ψ. Immutabiles quatuor. λ μ ν ς
 Sigma ψo remanet semiuocalis. Mutæ sunt noue,
 β γ δ κ π τ θ φ χ. quæ secantur in tres ptes. In te-
 nues, aspiratas, & medias.

Tenues sunt tres.

κ π τ

Mediæ item tres.

β γ δ

Rursus aspiratæ tres.

θ φ χ

Et sciendum tres tenues, κ π τ, habere suas aspiratas,
 ϑ φ χ. Medias ψo, β γ δ. Habet igitur κ
 suâ aspiratam χ. & mediâ γ.
 π ψo habet suam aspiratam φ. & mediâ β.
 τ habet suâ aspiratâ θ, mediâ ψo ϑ. Cōstituantur at sic.

	κ	γ	χ
Tenues,	π	Mediæ,	β
	τ	Aspiratæ,	φ
			θ

*Quo sunt spiritus hys
 prius et hinc
 reb. sicut uocantur h
 ~
 ~*

Quæ tantam habent in se cognationem, ut tenuis sæ-
 pe transeat in suam aspiratam & mediâ. Item aspiratâ in
 tenuem, mediâ in tenuem, atq; aspi-
 ratam, quod facile patet exemplis. κ transit in suâ aspi-
 ratam χ, in fine dictionis, sequente uocali aspirata, ut οὐχ.

*Analo gemina gema
 fuerit una dicitur hinc per gema mutabitur in
 qui vel quæ uocantur X hinc γ ψ mutatur in qui uocantur γ γ et αγγελοσ.
 h ut αγγελοσ. γχ*

οὐτὸ ὄσι, pro οὐκ ἔστιν οὐτως. primum οὐ habet χ quia su-
 qui uel quæ uocantur X hinc γ ψ mutatur in qui uocantur γ γ et αγγελοσ.
 h ut αγγελοσ. γχ

pra o est aspiratio. scdm x̄o κ. quia sequit̄ ε. cū tenui, &
πεποιήχ' ὄπρ' ἐκέλευσε pro πεποιήκα ὄπρ' ἐκέλευσε.

τ transit in θ. vt αἰσθηταί θ' ἰερεῖα. pro αἰσθηταί τε ἰερεῖα.
sic in καθεδρα ex κατὰ Ἐδρα abijci alpha κατὰ θλίψιμ,
& τ. transit in θ. quia inuenit supra ε. aspirationem. Idem
fit in καθεζομαι, καθεσ', ex κατὰ ἠζ' ἰσομαι, κατὰ ἠζ' ὄ.

π item transit in φ sic ὑφ' ἑρ. integrum est ὑφ' ἐν, sed κατὰ
θλίψιμ fit ὑφ' ἐν. & quia π inuenit supra ε aspirationem trāsit
in suā aspiratam φ, & fit ὑφ' ἑρ. sic ἐπιπῶσα, θζ' ὑπὸ ἦρ' ἰσῶσος.
ε φ ὦ, θζ' ὑπὸ ἠζ' ὦ. ἐφοράω, ἐκ τ' ὑπὸ ἦρ' ὄραω. sic per φ multa
alia. Hanc transmutationem pulchrum est deprehendere
in coniugationibus, nam idcirco prima cōiugatio ba
rytonorū habet φ aspiratam ante α in präterito, quia in
præsenti est vel π tenuis, vel β media, vel π̄. v̄l ipsum φ.
vt λείπω, λέλιφα, λείβω, λέλιφα. τύπῶ, τέτυφα. γράφω, γέγρα
φα. in futuro x̄o ↓. quæ est π σ. α, β. ω. φ π̄. in præsenti.
vt τίψω pro τίπσω. Eodem modo secunda cōiugatio ba
rytonorū ideo habet in präterito χ. quia in præsenti est
γ media, vel κ tenuis, vel κ̄. vel ipsum χ. vt λέτω, λέλε
χα, πλέκω, τέπλεχα, τίκτω, τέπεχα. λέχω, λέλεχα. In futuro
x̄o transeunt in ξ, quia valet quod κ tenue, & σ. est em̄
ξ κσ. vt λέξω pro λέκσω. mutantur etiam aspiratæ in suas
tenuis in präteritis geminātibus primā sic, φνω, πέφυκα.
χαλέπῶ, κεχάλεφα. δαυμάζω, πεδανμακα, quod fit ad euitā
dam cacophoniam, id est dissonantiam, præterea in præ
teritis passiuis mediæ pro aspiratis ponuntur ante μαι. γ
enim ponitur pro χ, vt λέλεχα; λέλεγμαι. β pro φ, vt
τέτυφα, deberet esse passiuum præteritum τέτυβμαι, sed
quia ante μ non admittitur ε, transmutatum est β in μ,

τέπυμαι p τέπυμαι, γέγραμαι p γέγραβυμαι. Rursus me
 dia trāseunt in aspiratas sic, λέλεγμαι, ἐλέχθω γ in χ. τέ
 πυμαι p τέπυμαι, ἐπόφθω β in φ. Item in tenues vt λέλε
 γμαι, λέλεκθω γ in κ. τέπυμαι p τέπυμαι τέπυβ in π
 Qd & nos facimus græcas literas in nostras commutan
 tes, quod paulopost, vbi quonam modo græcæ literæ i
 nostras transeant, ostēdemus.

¶ De ptāte līræ oīm, & diphthongoꝝ.

A α	facit a	vt ἀλλὰ alla. ἀγαθός agathos.
B β	facit u	vt βέβαρος varuaros βεβαί ναυα.
Γ γ	facit g	vt γέγραφα gegrapha
Δ δ	facit d	vt δαίδαλος dædalos.
E ε	facit e	vt ἐγὼ ego
Z ζ	facit z	vt ζῆθεος zatheos.
Η η	facit i lōgum	vt φήνη phini.
Θ θ	facit th	vt θάνατος thanatos.
Ι ι	facit i	vt Ἴαχος iacchos
Κ κ	facit c	vt κορύδων Corydon
Λ λ	facit l	vt ἰάλος lalos
Μ μ	facit m	vt μορμὸν mormo
Ν ν	facit n	vt ναί naē
Ξ ξ	facit x	vt ξανθοτριξ xanthotrix.
Ο ο	facit o paruū	vt οὐελίσκος oueliscos
Π π	facit p	vt πάππα pappa.
Ρ ρ	facit r	vt ῥώμη rhomi.
Σ σ	facit s	vt ἄρξ sarx
Τ τ	facit t	vt τάλαντον talanton

γ υ	facit y	vt ὕμνος, hymnos
φ φ	facit ph	vt φίλος, philos.
χ χ	facit ch	vt χριστός, Christos
ψ ψ	facit ps	vt ψῆξις, ψῆξις, ψῆξις.
ω ω	facit o longū	vt ὠκεῖα, οὐκίτων chiton

¶ De potestate diphthongoꝝ proprie.

αι αυ	facit æ, vt αἶγις ægis.
αι αυ	facit af, medium inter b & f vt αὐλή auli.
ει ει	facit i longum, vt χεῖρ chir, εἶς is, εἰκὼν icon.
ει ει	facit ef mediū inf b & f, vt εἴργε efge, θησεύς thi-
οι οι	facit i lōgum, vt ὀϊμοί imi. (seus.
ου ου	facit u vocalem, vt οὐκέρ v cun.

¶ De potestate diphthongoꝝ impropie.

ε cum subscripto facit a, vt ἄδω ado.

η cum subscripto facit i longum, vt τῆ μῦση ti musi
νηῖδες niriades.

ω cum iota subscripto, facit o longum, vt ἡ παλαιὰ δία, τῶ ἀνθρώπῳ, to anthropo, veteres χ ο non subscribebant
iota, sed adscribebant sic τῶ ἀνεία, to ænia, τῆ μῦση, ti
musi. τραγωδία, tragodia., quod in codicibus antiquis li
cet videre, minore tamen iota.

ηι υι cū iota adscripto, facit i lōgū, vt ἄρπυια harpyia.

ηι υι facit if medium inf b & u consonantē, ἱψία if-

ωι υι facit of medium inf b & u (da p σῆμα, sifda.
consonantem, ὠπτός oftos pro αὐτός.

ABBREVIATIONES PERPVL-
 chrae scitu, quibus frequentissime Graeci vtuntur indiffe-
 renter, & in principio, & in medio, & in fine dictionis.

ε facit αυ, vt μουσ̄ μουσ̄αρ. ε facit αν cum accentu graui,
 vt τλω διαφορ̄ διαφορ̄αρ. ω facit αω vt τ̄ ημερ̄. τ̄ ης ημερας.
 α facit αε cum accentu circūflexo, vt τ̄ ης διαφορ̄, τ̄ δια-
 φορ̄αε. ο facit αε, vt τ̄ αε, τ̄ αε μουσαι. ο vero facit
 αιε, cum accentu circūflexo, vt τ̄ αῑ, τ̄ αιε τιμᾱε. ο fa-
 cit εε, vt αῑων̄, αῑων̄τες. κ facit εν, vt τ̄ ης, τ̄ ης πορ̄α, τ̄ ης πορ̄α.
 ο vero facit εν cum accentu graui, vt μ̄, μεμ̄. ο facit ηε, vt τ̄ ης
 μουσ̄, μουσ̄ης vel sic α, μουσ̄ μουσ̄ης. ι vero cum accētū cir-
 cūflexo facit ηε, vt τ̄ η̄, τ̄ ης τιμη̄ε. υ facit ηυ, vt τ̄ ης πνε-
 λος̄, πνελοσ̄. υ vero cum graui accentu, facit ηυ, vt
 τ̄ η̄, τ̄ ης πνεμ̄. ε facit ηε, vt φ̄, φ̄ς, φ̄ς. υ facit ηυ vt τ̄ η̄
 φ̄ς, φ̄ς. ο facit ηε vt τ̄ ης δημοθεν̄, δημοθεν̄. ο ο fa-
 cit ειε cum accentu circūflexo vt τ̄ ης γων̄, γων̄ε. υ facit ου
 vt τ̄ ης λογ̄, λογ̄. ο facit ου cum accentu graui, vt τ̄ η̄
 δε, τ̄ ης δε. ο facit ου vt τ̄ ης λογ̄, λογ̄. ο vero facit
 ου cum accentu circūflexo, vt τ̄ ης μουσ̄, τ̄ ης μουσ̄. υ facit
 ωε, vt τ̄ ης φ̄σε, φ̄σε. υ vero facit ωε cum circūfle-
 xo, vt τ̄ ης π̄ε. ο supra literas sic αν̄ δεσ̄, facit οε, vt
 λογ̄, λογ̄. ο cū graui ο accentu positum supra literas
 facit οε vt χορ̄, χορ̄. ο facit εμ, vt λεγ̄, λεγ̄. ο ve-
 ro facit ειμ, vt ειπ̄, ειπ̄. ο facit οιε, vt τ̄ ης λογ̄, λογ̄. ο
 ο vero facit οιε, cum circūflexo, vt τ̄ ης δυνατ̄, δυνατ̄.
 υ facit ουε, vt τ̄ ης λογ̄, λογ̄. υ vero facit ουε cum gra-
 ui vt τ̄ ης δυνατ̄, τ̄ ης δυνατ̄. υ positum supra literas,
 facit ται, λεγετ̄, λεγετ̄. λεγοντ̄, λεποντ̄. η vero in con-

textu facit ται. vt λέγει, λέγεται. δις facit δια. vt τῆσδε
 τῆσδε. ἡ facit δε. και vel sic κει, vel sic κη vel sic κς
 vel sic @, facit και. γαρ. vel sic γρ. vel sic ρ. vel sic ρ.
 vel sic ρ. facit γαρ. ὅτι vel sic ς, facit ἐστι. ς facit ας. vt
 κῆσπος, καρπος φ v̄ sic ς vel sic ς, facit ες, vt πάτφ πάτφ
 πς facit παρ. πφ vel sic πς, facit περ. εν facit εν.
 μν, vel sic μν. vel sic μν, facit μν. αυ facit αυ, vt ἡ
 γωνί, γωνί. ὦν facit ὦν. ὦν facit ὦν. ὦν facit ὦν.
 ὦν. ὦν facit ὦν. λω facit ἡρ. λω facit ἡρ. λω facit ἡρ. λω
 facit ἡρ. λω facit ἡρ. ης facit περ. ππ facit ππ. ης vel sic
 ς, facit τρ. vt τω πατρός, πατρός, πατρός. s facit στ. vt
 σοίχος στοίχος. σς facit στρ. σω facit σω, vt σωῦδε, σωῦδε.
 θ facit θ. vt ἐδλός, ἐσθλός. ω facit σσ. vt γλώσσα, γλώσ
 σα. ρ facit σχ. vt χῆμα, σχῆμα. ς facit ου. vt λόγος, λόγου
 ς facit ού. ς facit οὔ. ου vel sic ου facit ευ, vt εὔγε. ει vel
 sic ς, facit ει, vt λέγει, λέγει. εἰ vel sic ς, facit ει. ἦ vel sic
 ζ. facit τι, vt ῥῆ γράμματ, γράμματι. ἦ facit τὸρ. ἦ vel
 sic ἦ facit τῶρ. τω vel sic ς, facit τοῦ. ἦ vel sic ς, facit
 τῆς. πω facit τῆρ. τῶν vel sic ἦ facit τῆρ. ἦ vel sic
 τὸ, vel sic ς, vel sic ς. facit τὸ. ἦ facit πὸ. ἦ facit ἦρ.
 γγ facit γγ. γς facit γς. ρ facit χρ. γν facit γέν. vt
 γένος, γένος. @ facit ος. πη facit πτ. η facit ττ, vt
 γλῶττα, γλῶττα. ὦν, facit ἐπι. ἦ facit γωρ. φ facit
 φῶρ. κτ facit κατὰ. εἰ facit φί. ; denotat interroga
 tionem, quæ apud latinos hoc modo representatur :
 ς facit φ. λλ facit λλ, υ facit υ, vt φυσις. υ facit υ,
 vt μνς, μνς. @ facit σὰ.

ΕΙΣΗ ΚΥΡΙΑΚΗ.

Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοῖς, αγιαδίτω τὸ ὄνομά σε. ἔλθέ
τω ἡ βασιλεια σου, γρηθητω δὲ θελημα σου, ὡς ενουουώ νου
ἡμῶν. Ἐξομα ἡμῶν τὸν ἐπιδοσον Δος ἡμῶν σήμερον. Ὁ ἀφες
ἡμῶν τὰ σφάλματα ἡμῶν, ὡς Ὁ ἡμεῖς ἀφιε μλυ τοῖς ὀφλέταις
ἡμῶν. Ὁ μὴ εἰσνεγκῆς ἡμᾶς εἰς πηρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς πηνης, Ἄμην.

Ἀσπασμός τῶ ἀγγέλο πρὸ τῶ ἀγιωτάτῃ πρὸνομο.

Ἐχάρε κεχαριτωμενη Μαρια, ὁ κηριθ μετὰ σὲ. εὐλογημέ
νη σὺ ἐν γυναικι. καὶ εὐλογημένθ ὁ κηρης τῆ κοιλιας σὲ, ὅτι
σωτήρα ἔτεκες τῶ ψυχῶν ἡμῶν. Ἄμην.

Συμβολορ τῶ ἀγιωρ Ἀποσόλωρ.

Ἐπισεω εἰς θεορ πατέρα παντοκράτορα τρητῶν ουρανοῦ καὶ
γῆς, καὶ εἰς ἱσορ κρηι σὸρ ὑποαυτοῦ, ἕνα μόνου κηριου ἡμῶν
ἐκπληθέντα ἐκ πνεύματος ἀγιου, γρηνηθέντα ἐκ μαριας παρ
θενου, παδουδα ἡμῶν ποντιου ἡλάτῃ δογοντα ἡ ταφθέντα, κα
τελθοντα εἰς ἀδηρ τῆ ἔκτη ἡμέρα ἀνασάντα ἐκ νεκρῶν. Ἀνελ
θοντα εἰς ουρανοῦς, καβελομονου ὁρ δεξιᾷ τοι πατροῦς παντο
κράτορ. Ὁθερ μέλλῃ ἐρχεοθῃ κρηνα γῶντας Ὁ νεκροῦς. Ἐπισεω
εἰς πνεύμα ἀγιου. εἰς ἀγιου ἐκκλησιου καθολικῶν, ἀγιωρ κοι
νωνιων. Ἀφισρ ἀμαρῶν (αρεκός ἀνασων, ζωῶν αιωνιορ, Ἄμην.

Εὐλογια τῶ τραπέζης.

Εὐλογεῖτε, ὁ κηριθ, γενεαθε καὶ ἰδετε, ὅτι γεκός ὁ κηριος,
μακάρθ ἄνθε ὁ ἐλωισα ἐπὶ αὐτορ, Δόξα παθεῖ ἡ ὑψῶ ἡ ἀγίω
πνεύματι, ὡς ἡρ ἡ ἀρχῆς, Ὁ νῦν, ἡ ἀει, ἡ εἰς τῶ αἰῶνας τῶ
αἰῶνι, ἡ εἰς ἐλέησον, κρησε ἐλέησον, κηριε ἐλέησον. Πάτερ
ἡμῶν, καὶ ἡ εἰς ἐνεγκῆς ἡμᾶς εἰς πηρασμόν, ἀλλὰ ῥύσαι ἡμᾶς
ἀπὸ τῆς πηνης, Ἄμην, εὐχόμεθα, εὐλογη ἡμᾶς κηριε ἡ δωρεῶν
σου ἡρ μέλλομεν λαβεῖν ἐκ παροχῆς σου διὰ τῶ κρησε
ἡμῶν, Ἄμην, εὐλογορ δέωτοτα εὐλογοῦσαι, τραπέζης οὐρανίας

μετοχῶν ποιησάτω ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς τοῦ δόξου, Ἀμήν. ὁ δεὸς
ἀγάπη ὄσι, ἢ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ δεῷ μένη, ἢ ὁ θεὸς
ἐν αὐτῷ, ἢ αὐτὴ ἀγάπη εὐλογησάτω ἡμᾶς, Ἐἰς τὸ αἰώνιον ἀγα
γέτω ζωῶν, Ἀμήν.

¶ Εὐχαριστία τῆς τραπέζης.
¶ Ἐν τοῦτου συμψηφίου, εὐλογῶμεν τὸν κύριον τῶν θεῶν χαρι
τας, εὐχαριστῶμεν σοὶ παντοκράτωρ θεὸ ὑπὲρ πάντων τῶν εὐφρο
σίων σου, ὁ ζῶν ἢ βασιλεύων εἰς τὸ αἰῶνα τῶν αἰώνων, Ἀμήν.
Αἰνετε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαυεῖσθε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.
Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἢ ἡ ἀληθία τοῦ κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Δόξα, Ἀμήν, κύριε ἐλέησον. Χρυσὴ ἐλέησον.
κύριε ἐλέησον, Πάτερ ἡμῶν, καὶ μὴ ἐσνεγκῆς ἡμᾶς εἰς πῆρασ
μόν. Ἀλλὰ ῥῖσαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς πηνῆς, Ἀμήν. Ἐσσορπισε μ' ἐδώκε τοῖς
πένησιν, ἢ δικαιοσύνη αὐτῶν μένει εἰς τὸ αἰῶνα τῶν αἰώνων, εὐλογη
σω τὸν κύριον ἐν παντί καιρῷ, διαπαντός ἢ αἰνεσις αὐτῶν ἐν τῷ δεῷ σώμα
τι μου, ἐν τῷ κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου ἀκροάτωσιν πρὸς
τὸν ἑσφραυδῆσάσιν, μεγαλῶσατε τὸν κύριον σου ἐμοί, ἢ ὑψώσω
μεν τὸ ὄνομα αὐτῶν ὡς τὸ αὐτό, Ἐἰς τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογησάτωμεν
ἀπὸ τῆς νῦν ἢ ἕως τῶν αἰώνων, εὐχόμεθα ἀναποδώσει τῶν πάντων ἀγα
θῶν, ἀναποδῶσαι ἀξίωσον κύριε τοῖς εὐ ἡμᾶς περιηκόσι, διὰ τὸ
ὄνομά σου τὸ ἅγιον ζωῶν αἰώνιον, εὐλογῶμεν τὸν κύριον, τῶν θεῶν χά
ριτας, ἢ πάντων αἰ τῶν πιστῶν κεκοιμημένων ψυχῶν, διὰ τῆς εὐσεβείας
ἐλέους θεοῦ ἀναπαύσασθαι ἐν ἡλύκῃ, εὐλογησάτω, ὁ κύριος, ὁ θεὸς
δοτῶν τῶν τοῖς ζωοῖς χάρις, τοῖς κεκοιμημένοις ἀναπαύσιν, ἐκκλησία
ἐρημῆ, ἢ ὁμοίως ἡμῶν ἢ ἀμείνω τοῖς ζωῶν ἢ εὐφροσύνην αἰώνιον,
ἢ θῆρος βοήθεια μενέτω διαπαντὸς μετ' ἡμῶν, ἀπὸ ἀφροσύνης, ἢ ἀπὸ
σφάτος θανάτου ἐνσάτω ἡμᾶς ὁ πάτερ, ἢ ὁ υἱός, ἢ τὸ ἅγιον πνεῦ
μα. Ἀμήν.

Sequitur pbreuis in lras hebraicas irroductio, q̄ iterum atq; iterum
plecta, poterit qsq; (ni pistillo sit retusior) paucio labore lras
sanctas legere.

B ij

¶ Duo & viginti sunt elementa Hebræis. Illa sex
פּתחחחח, reuera ἀφωνα, vocalia dicunt. Silent ferme
remotis spiritibus plusq̄ consonantes & mutæ. Prima
atq̄ vnica est in hac re cura, eorū nomina & potestatem
tenere, suapte quidem sponte syllabarū constructio elu-
cescit, vtrunq̄ dilucida quantum potero breuitate tra-
dam, & vt verbis parcam, sonitu vacua o figura, vt vo-
cāt, nihili adnotabo, quæ tibi vt alias ἀναγιγνωσκουσιν, hic ἀφω-
νως significet.

א aleph o. ב beth b. ג gimel g. ד daleth d. ה he o. in
spirata puncto lenem flatum, sicut δασεῖα, e græcis. ו
vaf o. in fine, quiddam f nostro remissius, & adiectum
punctum, u consonantem incipit. ז zain z languidū,
velut sd, iuxta Hieronymi sententiā. ח o. sed puncta-
ta, crassa quadam validaq̄ aspiratione vocem exorditur,
vt ch vel χ græcis, idem post punctum sonat, in calce, vel
syllabæ vel dictiōis collocata. ט teth t. י iod o. & sub
iecto spiritu præmittit i consonantem. כ kaf c. ל la-
med l. מ mem m. נ nun n. ס samach s. plenū. ע
aain, o. פ pe p. צ zadik, z vel poti⁹ tz aut lenex. ק
Kuf K. ר rees r. ש schin, cum punctulo supra dex-
tro cornu ש sch, hoc est pingue quiddam, & obtusius
q̄ s vulgatum. In sinistro ש, s clarum & expressum
ת thaf th & t. Ex his quinq̄ sunt, quæ in principio vel
medio locantur, nunq̄ autem in fine. פּתחחחח E re-
gione suas habent ἀνασοίχως. Finales, quas nusq̄ in di-

ctiōne, nisi postreimas repies. אָדָּהֵי אֵלֶּיךָ Adde vltra sim-
 plicium appellationem, finale, & discretas nomine quo-
 q; habebis, vt ק Kaf finale, ׀ mem finale, & ita conse-
 quenter. Verum vt res per se dilucida, vel crassioris ve-
 næ lectori, ad primum quoq; pateat intuitum, vniuersas
 literas suum cuiq; & nomen & potestatem tribuentes,
 in sequentem formulam coegimus.

¶ Figura omnium literarū.

daleth	gimel	beth	aleph
d ך	g ג	b ב	o א
cheth	zain	vaf	he
ch ח	z ׀ ם ך	o ך	h v' ם ך ם
		& u cō.	
lamed	caf	Iod	teth
l ך	c ׀ ch ם	i ׀ o ך	t ם
ain	samach	nun	mem
o ם	s ם	n ן	m ם
rees	kuf	zadik	pe
r ך	k ך	z ם	p ם
		vel tz	
		taf	schin
		th t ך	s ם
			& sch

tem a se literam, admonet priori syllabæ adnectendam,
vt **קִרְיָהוּ** vagik,ra, vt K litere sonus, gi syllabā clau

dat, vel apertius patet, in **קוֹרִים** korim, vbi sine seua
rees scđam syllabam incipit, sed cū seua, r **קוֹרְיָהוּ**

priorē termiat, & sic legī, kor, im. Ob seua punctū, syl
labæ in consonantes frequenter exeunt, contra latinam
obseruantiam. Est & præterea punctum quod solum
superponitur literæ, o significans, vt **בּוֹ** bo. Et vnum qđ
infra literam i vocalem valet, vt **בִּי** bi. Nota, pronū
ciatio litereræ puncto adscripto ferme præmittitur, cæ
terum literæ literis, ac syllabæ syllabis, ad latinam com
pingantur consuetudinem, eaq; opera vt ab initio. He
bream lectionem, satis idoneam nancisceris.

¶ Finis.

Ἐπιπόδη κολωνίας παρ' εὐχαρίω ἑλ' εὐλαφορέω, ἐτ' ἑλ' ἀπ'
ἑ δειογίας χιλιοσῶ πεντακοσσιῶ ἑπταδεκάτω, μηνὸς μαμα
κτριῶν εἰδόμεν.

¶ Impressum Coloniae apud Eucharium Ceruicor
num, Anno a dei natiuitate. M. D. XVII. Mensis Au
gusti die septima.

Occa

sio

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15

no 11
11

no 11
11

